

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

FACULTAT DE MAGISTERI

Proposta seqüència didàctica

La marjal més literària

Professor: Alexandre Bataller

Grup 2: Anna Albert, Andrea Mestre i Roser Serra

Màster en professor/a d'Educació Secundària

Especialitat en Llengua i Literatura Catalana

Curs 2023-2024

Innovació docent i iniciació a la investigació en educació lingüística i literària

ÍNDEX

1. Justificació	3
1.1. Contextualització de la proposta (o situació d'aprenentatge)	3
1.2. Marc teòric	5
1.3. Desenvolupament curricular: competències específiques i sabers bàsics	6
2. Aspectes concrets: llocs literaris i participants	9
2.1. Itinerari	10
3. Seqüència prevista d'activitats	10
3.1. Abans d'eixir	10
3.2. Durant l'eixida	11
3.3. Després, en tornar	30
3.4. Sintetitzat	30
4. Criteris d'avaluació	33
4.1. Rúbrica avaluativa	34
5. Conclusió: connexió de la proposta amb la investigació i la innovació	36
6. Annexos	37
7. Referències bibliogràfiques	40

1. Justificació

La nostra proposta consisteix en una ruta literària per la Marjal de Sueca. Ens centrarem en l'obra de teatre *Una carretera sense arbres*, de l'escriptora Clàudia Serra (de Sueca). Tot i que a l'aula treballarem aquesta obra, l'alumnat rebrà un pamflet literari amb diversos poemes i fragments relacionats amb la marjal i amb el poble de Sueca que es llegiran durant la ruta. Els escrits seran d'autors de Sueca com ara Joan Fuster, Josep Palàcios, Víctor Labrado, Josep Lozano, Josep Franco i Manuel Baixauli, o vinculats a Sueca com ara Josep Pla i Vicent Andrés Estellés.

La nostra ruta constarà de sis parades. Les tres primeres parades seran a peu i les tres darreres seran amb bicicleta. L'alumnat llegirà els textos dels pamflets i nosaltres explicarem la importància que tenen aquests autors literàriament i també la seua importància dins de Sueca. A la ruta ens acompanyarà la dramaturga i, per tant, l'alumnat tindrà l'oportunitat de fer-li preguntes sobre l'obra que ha llegit a classe.

La tasca final estarà composta per dues parts. La primera consistirà en l'elaboració d'una producció escrita. L'alumnat podrà triar entre tres opcions: escriptura d'una obra teatral amb característiques similars, reescriptura del final de l'obra o reescriptura de l'obra incloent-hi un personatge nou. Aquesta primera part es realitzarà de manera individual. En la segona part els alumnes treballaran la producció oral mitjançant una representació teatral. Els alumnes, organitzats en grups de tres persones, hauran d'escenificar una de les obres dels tres membres del grup. També tindran l'opció de produir una obra de teatre nova incloent elements de les tres obres escrites.

Considerem que la ruta literària dona a l'alumne l'oportunitat de relacionar un text amb un espai i convertir aquell espai que pot ser quotidià amb un espai literari. Amb l'acompanyament de l'escriptora, podem parlar del procés d'escriptura i, a través de la tasca final, l'alumne podrà experimentar aquest procés. El fet de treballar el gènere teatral ens permet fomentar el treball en grup i potenciar les activitats culturals (fer una representació teatral o assistir a una altra, ja que veuran les representacions dels seus companys).

1.1. Contextualització de la proposta (o situació d'aprenentatge)

Aquesta ruta literària va dirigida a l'alumnat de primer de batxillerat de l'institut IES Joan Fuster de Sueca (Ribera baixa). Concretament al grup de l'optativa de Literatura Universal, que habitualment té una assistència de 40 alumnes de diverses modalitats de Batxillerat (Artístic, Humanístic i Social). Tot i que, si hi haguera una bona acollida, podria proposar-

se a alumnes no matriculats en aquesta. L'alumnat té, majoritàriament, el valencià com a L1 i, per tant, generalment presenten un nivell lingüístic alt. Cal dir, però, que la tria de l'institut ha estat motivada sobretot per tenir la ubicació òptima per dur a terme l'activitat i per ser el poble de l'escriptora de l'obra que treballem, a banda de ser una zona de predomini lingüístic valencià.

Els objectius d'aquesta eixida són, en primer lloc, donar a conèixer a l'alumnat l'autora valenciana Clàudia Serra; en segon lloc, conscienciar sobre la temàtica de l'abús sexual; en tercer lloc, apropar a l'alumnat als espais culturals i l'entorn proper relacionant-ho amb la literatura i autors lligats al poble; en quart lloc, treballar les diferents tipologies textuais; i, en cinqué i últim lloc, aprofundir en el gènere teatral.

La ruta literària està prevista al segon trimestre, aproximadament durant el mes de març. Per triar aquestes dates hem tingut en compte el clima òptim de l'època. Per fer aquesta activitat hem considerat que necessitaríem dues classes prèvies a l'eixida per poder treballar amb l'alumnat l'obra teatral i introduir el tema de l'abús sexual a l'aula. En tornar de la ruta dedicarem dues sessions a la producció final del projecte, que es durà a terme de manera individual, tot i que, al final, hauran de treballar en grup per a representar les obres de teatre que han escrit i gravar-les. El treball en equip també es fomentarà quan es duguen a terme les coavaluacions entre l'alumnat. També hauran de fer autoavaluacions perquè considerem que és necessari que valoren quin ha estat el seu rendiment durant l'activitat i que facen autocrítica sobre el seu esforç i comportament abans, durant i després de la ruta.

Com hem dit, en aquest projecte treballarem un recull de diferents textos literaris, però ens centrarem especialment en l'obra teatral *Una carretera sense arbres*, de Clàudia Serra, que es publicarà en maig del 2024 per Sembra Llibres, una editorial independent del País Valencià que publica obres clàssiques de la literatura catalana, traduccions i obres actuals amb una forta crítica social, com és el cas del text teatral que nosaltres tractem.

L'obra, que va quedar finalista en el combat de dramaturgia que se celebra cada any al País Valencià, s'ha representat a Barcelona, Sueca, Alfafar i el Perelló per la companyia local Lluna Plena Teatre. Aquesta obra està basada en un cas real: els casos d'abús sexual que van denunciar les alumnes de l'Institut de Teatre de Barcelona l'any 2021. L'autora, que va estudiar el màster de direcció teatral en aquest centre, ha volgut donar a conèixer aquests fets des d'una perspectiva diferent a la que solem veure en els documentals, pel·lícules, notícies... quan es tracta d'un cas de violència masculista. Els personatges de l'obra no són les víctimes, sinó l'agressor, Joan Ollé, i la seua dona, també professora de l'Institut de Teatre de Barcelona. Serra critica el silenci generat per part de la institució i

mostra com, tots aquells que opten pel silenci acaben esdevenint còmplices de l'agressor. L'autora ha escrit altres obres crítiques basades en fets reals, com ara *Un estiu*, guanyadora del Premi Ciutat de Castelló d'aquest any.

Hem tingut l'oportunitat d'entrevistar l'autora i preguntar-li, entre altres coses, per la temàtica de l'obra i sobre la crítica social de l'obra. N'assenyalem alguns fragments de l'entrevista que considerem claus en aquest aspecte:

“Una carretera sense arbres és no només parla del cas de Joan Ollé i dels casos d'abús sexual que cometia a l'Institut de Teatre, sinó que podia parlar de molts altres que han estat denunciats pel tema de l'abús de poder.”

“Hi ha un matrimoni, Gerard i Isabel. Gerard és el que ha comés aquest abús de poder i es troba en la situació que tot això comença a desmantellar-se i a ser denunciat. Ell duu molts anys fent això però ningú s'atrevia a dir-ho. [...] el que feia Gerard era aprofitar el seu poder i el fet de ser un director escènic important que pot donar feina o no a les actrius per cometre aquestes agressions sexuals.”

“Jo critique també la institució, que ha cobert a una persona així perquè li convenia i ho ha estat fent fins que no ha pogut més. O siga, la institució no ha valorat en cap moment és víctimes, només fins que les víctimes han rebut reconeixement per part de gent de fora (el periodisme) han sigut conscients que calia fer fora eixa persona.”

1.2. Marc teòric

En aquesta activitat tractem de fomentar el plaer per la lectura, tant de textos poètics com, sobretot, de textos teatrals. Com que la nostra proposta va dirigida a un grup d'estudiants que ha triat fer l'optativa de literatura universal i que, per tant, té un interès especial per l'anàlisi i l'escriptura de textos literaris, nosaltres proposem una sèrie d'activitats culturals diferents. Abans de la ruta, llegiran una obra que ja implica una maduresa i que demana una reflexió crítica. Durant la ruta, podran visitar la casa de Joan Fuster i altres edificis històrics. També podran llegir en veu alta els poemes i els fragments de les narracions seleccionades. A més, podran parlar sobre el procés d'escriptura amb l'escriptora Clàudia Serra i formular-hi dubtes o aspectes que els puguin interessar. En tornar de la ruta, els alumnes seran capaços de fer les seues pròpies creacions. Considerem que la tasca final pot resultar molt positiva, ja que la ruta literària pot haver-los servit de font d'inspiració. A més, la posada

en escena de les seues obres serà clau perquè resulte exitosa i els alumnes s’hi impliquen i responsabilitzen.

El projecte permetrà que els alumnes estudien les característiques del gènere literari teatral. Durant la lectura estudiaran l’estructura (actes i escenes), amb els parlaments, els personatges, l’ús del diàleg, les acotacions... I després, quan hagen d’escriure o reescriure l’obra de teatre, hauran de posar en pràctica els coneixements apresos. A més, l’alumne podrà reflexionar sobre l’abús de poder i els casos de violència masclista. El fet de representar l’obra pot permetre’ns treballar un aspecte que sol estar més oblidat a les aules: l’oratoría, el llenguatge literari oral, la pronúncia, l’entonació de veu...

L’alumnat haurà de treballar tant de manera autònoma quan lligen l’obra de teatre, com en grups quan assagen les representacions teatrals. Durant l’anàlisi de l’obra a classe i durant la ruta literària, treballarem en la dinàmica grup-classe, tractant de fomentar sempre la participació. A més, a la ruta literària comptarem amb Clàudia Serra i això els donarà l’oportunitat de preguntar els dubtes i les curiositats que hagen sorgit durant la lectura de l’obra i també els permetrà establir una conversa literària sobre el procés d’escriptura d’una obra, pensant ja en el producte final que hauran de dur a terme.

1.3. Desenvolupament curricular: competències específiques i sabers bàsics

Competències específiques		Explicació
CE1	Llegir, analitzar i interpretar clàssics de la literatura universal utilitzant un metallenguatge apropiat i atenent tant els elements formals com els simbòlics, i també les relacions de les obres amb els seus contextos de producció i de recepció.	L’alumnat llegirà i interpretarà diversos textos d’autors claus de la literatura catalana contemporània, com ara Joan Fuster, Vicent Andrés Estellés o Josep Pla. També coneixerà autors locals i de la literatura catalana actual, com ara: Manel Baixauli, Víctor Labrado o Clàudia Serra. Tot i que l’objecte principal d’estudi serà una obra teatral, també treballarem el gènere poètic i

		narratiu.
CE2	Llegir, analitzar i relacionar obres clàssiques de la literatura universal amb altres obres literàries i artístiques de diferents èpoques, autors, gèneres i llenguatges artístics.	La diversitat d'autors i gèneres permetrà a l'alumnat traçar un esquema genèric i necessari de la història de la literatura catalana contemporània i actual (situar els diferents autors en una època concreta, un espai i, si cal, amb un moviment literari). També podrem assenyalar algunes les referències literàries universals que apareixen en el text teatral que estudiem, per exemple <i>Tot esperant godot</i> , de Samuel Beckett.
CE4	Produir textos literaris i participar en actuacions literàries en diferents suports.	L'alumnat haurà de crear les seues obres teatrals o bé reescriure l'obra de Clàudia Serra modificant-ne algun tret. Aquestes obres de teatre posteriorment s'hauran de representar.

Sabers bàsics		Explicació
Bloc 1, 3.1.2. El teatre	Gèneres teatrals. Espectacles teatrals	Llegirem l'obra teatral de Clàudia Serra, <i>Una carretera sense arbres</i> . Tindrem l'oportunitat de parlar sobre el procés d'escriptura d'un text teatral. Treballarem l'escenificació teatral a l'aula.

<p>Bloc 2, 3.2.1 Estratègies i conceptes</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Participació en diferents modalitats de discussió literària: tertúlies, debats i converses literàries. - Establiment dels elements constitutius dels gèneres literaris en relació amb el sentit de l'obra. - Cerca d'informació social, històrica, cultural i artística necessària per a interpretar les obres i comprendre'n el lloc en la tradició literària. - Aplicació de conceptes de la sociologia de la literatura per a la lectura crítica: feminisme i literatura. - Utilització del metallenguatge literari en relació amb: aspectes temàtics, de gènere i subgènere, elements de l'estructura i l'estil (retòrica, poètica, narratologia) i valors ètics i estètics de les obres. 	<ul style="list-style-type: none"> - Explicació activa (fomentant la interacció i participació de l'alumnat) de les diferents obres literàries dels tres gèneres literaris (narrativa, poesia i teatre). - Interpretació d'<i>Una carretera sense arbres</i> i anàlisi de la temàtica tractada. - Comprendre la crítica social de l'obra de Clàudia Serra i aprofundir en aquesta a través del debat o de la projecció del documental "Sostre groc". - Comprendre aquesta obra feminista i la crítica a l'abús del poder. Conscienciar a l'alumnat sobre els casos d'agressions masclistes. - Treballar les característiques principals del text teatral, que hauran de tenir molt ben assolides per a després escriure ells les seues obres teatrals.
<p>Bloc 2, 3.2.2 Estratègies i valors</p>	<p>Participació constructiva i col·laborativa en tasques compartides de creació literària o en manifestacions escèniques.</p>	<p>L'alumnat participarà i col·laborarà conjuntament. Llegiran les obres teatrals dels seus companys de grup i hauran de triar-ne una d'elles o bé escriure'n una nova agafant característiques de les tres obres que han escrit els membres del grup. En les darreres sessions veuran les representacions escèniques de tots els grups i hauran d'avaluar la feina dels seus companys tractant de ser justos i</p>

		crítics.
--	--	----------

2. Aspectes concrets: llocs literaris i participants

La ruta literària que presentem consta de dues parts: una primera part que es fa a peu i l'altra que es fa en bicicleta. El motiu principal és que, tot i que l'obra principal que treballarem ocorre a la marjal, trobem que és important que l'alumnat visite també el poble de Sueca o, almenys una part, des d'una perspectiva literària per fer així una visita més completa. No trobem adient passejar pel poble amb bicicletes.

D'una banda, la ruta a peu consta de tres parades. Eixirem de l'institut i anirem al mercat, al museu Joan Fuster i al parc de l'estació, on farem una parada per a esmorzar. D'altra banda, la ruta en bicicleta també té tres parades. De nou, eixim de l'institut i anem a la Muntanyeta dels Sants, al mirador i, finalment, a una caseta en què centrarem la part del teatre.

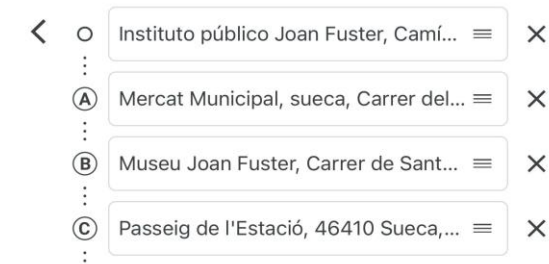
Pel que fa a la tasca dels docents, com que es tracta d'una ruta que combina una activitat física, pensem que seria interessant proposar-ho al departament d'Educació Física, no solament per acompanyar-nos el dia de l'excursió, sinó també perquè facen formacions prèvies, com ara de la natura, l'entorn o els espais culturals del poble. També considerem que treballar de manera transversal és molt important per a la formació del nostre alumnat, ja que d'aquesta manera mentre treballarem continguts de la nostra matèria també podem estudiar altres aspectes relacionats. D'aquesta manera el dia de la ruta, amb la previsió de 40 alumnes, podria gestionar-se amb dues persones del departament de català implicades en el projecte i un professorat del departament d'Educació Física, però si s'anota més gent seria convenient poder comptar amb més professors del departament.

A més, com a medidora literària, l'autora del llibre, Clàudia Serra, estaria també present durant la ruta, tot i que ella pot acompanyar-nos, si ho prefereix, amb cotxe. Sobretot cal que estiga present a l'última parada de la ruta en bicicleta, tot i que, els seus coneixements i la seua aportació serà útil en totes les etapes.

2.1. Itinerari

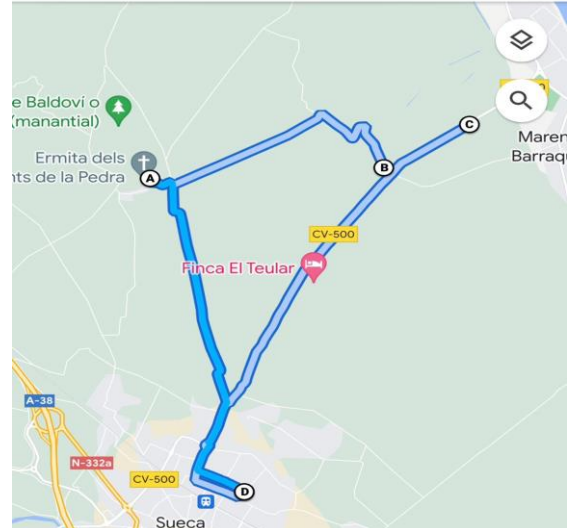
A continuació, expliquem el recorregut que farem amb l'alumnat marcant els punts en què ens pararem i explicarem i/o farem aquelles activitats que considerem pertinents:

RUTA A PEU

<https://maps.app.goo.gl/pVy8DEeqmHKNYcrn9>

RUTA BICICLETA

<https://maps.app.goo.gl/7gD7A9MKNsL9P8vM6>

3. Seqüència prevista d'activitats

3.1. Abans d'eixir

Abans de fer la ruta prepararem diverses sessions amb l'alumnat per a introduir-la. Per una part, treballar el gènere teatral, les seues característiques, el discurs teatral, els gèneres, etc. Treballarem a partir de la lectura de l'obra *Una carretera sense arbres*, de Clàudia Serra. Els alumnes hauran de seleccionar aquells fragments que facen referència a l'espai. Posteriorment, i donat la importància social de l'obra, els casos de l'abús sexual, llegirem notícies i veurem vídeos explicatius pel que fa a aquest cas i d'altres que treballarem a classe fomentant el debat. Un documental molt interessant que podem veure a classe es troba al web de TV3, s'anomena [El sostre groc](#) i conta un cas molt similar. Com que a la ruta es treballen altres autors i gèneres literaris farem també una contextualització i un breu anàlisi.

Per animar l'alumnat a la participació tenim previst fer un pòster informatiu i preparar, abans de l'eixida un pamflet amb l'explicació general, les parades i els textos que

llegirem. Aquest el repartirem a la sessió d'abans de l'eixida per, com hem indicat abans, treballar les altres obres i també per crear expectatives a l'alumnat.

Abans de la ruta cal deixar clar als alumnes quina serà la tasca final. D'aquesta manera podran preparar preguntes per a l'escriptora i començaran a pensar idees per a l'escriptura del projecte final.

3.2. Durant l'eixida

El dia de la ruta literària se seguirà el següent guió:

PARADES	QUE FEM	TEXTOS
INSTITUT	Abans d'eixir cal explicar què farem i llegirem el primer text.	<p>Obra: <i>Elogi del meu poble</i>, 2006</p> <p>Autor: Joan Fuster</p> <p>“El meu poble, de nit”</p> <p>Cenyit de llums incertes, obert a les sol·licitacions de la nit pura en què una lluna fina t'assegura carícia amatent de vellut i ales,</p> <p>et venç, oh poble, la dolçor nutrícia d'aquesta terra teva, blanament.</p> <p>Aigua i cel en diàleg indolent van passant-te miracles de clarícia.</p> <p>Surant pertot, levíssim, s'endevina un tremor graciós de tarongina sobre el baf cast, calent, de les marjals.</p> <p>I hi ha quietud dòcil d'hora antiga, i hom sent com és més dura i més amiga la veu al·leluiant dels vents pairals.</p>
MERCAT	Parlem de l'espai	<p>Obra: <i>L'últim roder</i>, 1992</p> <p>Obra: <i>Quan anàvem a l'estraperlo</i>, 2017</p>

	<p>cultural a partir de fragments d'obres d'autors de Sueca. L'alumnat, per torns, recitarà els textos.</p>	<p>Autor: Josep Franco i Martínez</p> <p>El mercat de Sueca, més antic que el mateix poble, s'instal·lava al carrer de la Fillola, al carrer de Sant Cristòfor, al carrer d'Utxana, al carrer del Barrot i encara a molts d'altres. Cada divendres, de feia segles, una gentada impressionant s'apretava al voltant de les parades de la carn, de la roba, del peix, de les espècies vingudes d'Amèrica, dels animals de ploma amb el seu guirigall eixordidor. Tots, mercaders, compradors i simples observadors, suaven com si cavassen, malgrat que ja era ben entrat el mes de novembre.</p> <p>Allà baix, entre els colors vius de les peces de roba, dues</p>		<p>Autor: Victor G. Labrado</p> <p>Quan eixíem pel món en la bicicleta a estraperlar, a vegades ens ajuntàvem una colla i féiem una paelleta per a sopar. Uns dies millor, altres pitjor. Em recorde un dia, a Sueca, que vaig arribar a poqueta nit a l'hostal del Calderer. Era un hostal prop del mercat, tenia una entrada de carro i després un pati molt gran. Allí dins, vora la paret feien les paelles. Cadascú la seua. L'ama els venia l'oli, l'arròs i la llenya, si afegien alguna cosa més de verdura, o de safrà, el que fóra, s'ho havien de portar ells, o comprar-ho en alguna botiga. Tota la banda de la paret, de cap a cap, l'ocupaven les paelles. Les feien a terra, sense ximenera ni res. Era un corral.</p>
--	---	--	--	---

		<p>dones discutien amb la venedora el preu d'un retall que volien comprar. Més avall, amb la pell del mateix color bru que les seues obres, un venedor de peces d'argila, rodejat de botiges, cànters, llibrells, cisternes i cossis de diverses dimensions, predicava les excel·lències de la seua mercaderia i convidava els homes a tastar un glop d'aigua de la seua botija meravellosa, que la conservava freda com la d'una altíssima font. En un altre lloc del mercat, entre els crits indiscriminats dels animals que s'amuntegaven els uns damunt dels altres, hi havia dones i homes que comparaven preus i mides, caminant amb</p>		<p>Jo m'havia decidit a anar a Sueca, que feia més por, perquè havies de travessar el riu i els ponts solien estar vigilats. Però allí l'arròs estava vint-i-cinc cèntims més barat, i en cent quilos que carregava jo, la diferència era de vint-i-cinc pessetes netes, que et guanyaves. Un home anant a jornal no arribava a les vint. Era una temptació. Toca, au: qui no s'arrisca no pisca.</p> <p>Vaig arribar a l'hostal i un dels que es feien la paella era de la Font: Vicentet, vols sopar? Vine i soparàs amb nosaltres. N'hi havia alguns més del poble, entre ells un barber: Xe, Vicentet, no cal que busques. Vine-te'n amb mi a carregar. Ja he fet el tracte i m'han dit que hi puc dur companyia. Sense fer una passa, ja</p>
--	--	--	--	---

		<p>dificultat entre les gàbies. Hi havia gàbies de totes les grandàries, plenes de gallines, de pollets, d'ànecs muts, de titots o galls d'indi, de coloms peters i fumats. Algú ofería pitxers de saborós arnadí acabat de coure, calent encara, i una dona, acalorada i despenjada, corria perseguint un xiquet que li havia furtat les espardenyas acabades de comprar.</p> <p>El pobre Eugeni anava amb la boca oberta, deturant-se davant de cada taulell i mirant, amb especial interès, les xiques que passaven. Ximo havia d'anar sempre estirant-li el braç, perquè tenia pressa i volia anar a uns llocs molt concrets: les parades on els ramaders venien els seus cavalls, els seus</p>		<p>tenia sopar i càrrega.</p> <p>Vaig sopar malament. Dret, quatre cullerades de paella. Érem més convidats que arròs. Amb la panxa buida es pot dir, ens n'anem aquell i jo a carregar, en un carrer que hi ha darrere de la casa de les xiques. Jo dic: Mira on hem vingut. Per allí passàvem tothora, perquè Sueca tenia això: que entraves al poble i la primera cosa que et trobaves, venint per Cullera, era la casa de les xicones. Sempre n'hi havia algun que volia parar allí primer. Jo no ho trobava bé: Xe, això quina serietat té? Home, si anares de festa, encara bé, ho entenc, però anant de faena, els diners que encara no t'has guanyat te'ls gastes en dones, la família a casa esperant-te com</p>
--	--	---	--	---

		<p>ases o les seues mules i, sobretot, la taula que feia de llotja, ben vigilada, on els recaptadors dels consums cobraven els impostos de totes les mercaderies que entraven i eixien de la vila, entre les cares serioses i fosques dels forçats pagadors.</p>		<p>qui espera a Déu. Això no tenia trellat. A vegades els feia desistir, a vegades teníem alguna baixa. Aquella nit no era el cas, perquè només n'érem dos i el barber ja tenia una edat. Ni ell ni jo no érem de putes.</p> <p>Entrem a la casa, a la faena a què anàvem. Jo carregaré cent quilos. El barber fa: Xe, jo no tant. Jo amb setanta-cinc en tinc prou. Ja estava tot parlat. Vam pujar a la cambra, vam pesar i quan treia jo el primer sac, de trenta quilos, perquè jo en carregava trenta davant de la bicicleta i setanta darrere, entre el muntó d'arròs i l'escala, havia de passar per baix d'una corda travessada de paret a paret, amb una penjada de llonganisses, que</p>
--	--	--	--	--

				<p>feien una bona olor. Em van fer gola. Baixe i deixe el sac a la bicicleta. Jo dic: Ara quan torne a carregar l'altre sac, t'ho diré. Es veu que en aquella casa estaven bé. Mataven porc i tot.</p>
<p>MUSEU JOAN FUSTER R</p>	<p>Parlem de la importància de preservar la memòria d'aquest autor i recitem alguns dels seus textos.</p>	<p>Obra: <i>Elogi del meu poble</i>, 2006 Autor: Joan Fuster Vaig nàixer a Sueca el 23 de novembre del 1922. Com que l'endemà, dia 24, era la festa de sant Joan de la Creu, unes parentes remotes conques i molt inclinades als carmelites, van fer que em bategessin amb el nom d'aquell distingit poeta castellà. Avui —encara!—, a la porta de casa, tinc una placa de llautó que diu: "Juan de la Cruz Fuster, abogado".</p>		<p>Obra: <i>Elogi del meu poble</i>, 2006 Autor: Joan Fuster Festa major a Sueca. Cal respirar-la. Pel nas, sobretot. És una qüestió d'olors. Hi ha l'olor acre, esparsa, viva, que ve del camp, on seguen l'arròs. Olor de palla verda acabada de tallar, i olor de terra humida, o de llim, mesclades. Hi ha, damunt, interferida, l'olor de la pólvora que cremen ara, a migdia, en coets i traques, quantitats considerables de pólvora inofensiva i lúdica. I hi ha l'olor de</p>

		<p>Però en decidir-me a fer literatura vaig optar pel simple i anodí "Joan". Vaig començar fent versos, i hauria estat perillós firmar "Joan de la Creu". D'altra banda, la família i la gent del poble em diu "Juanito".</p> <p>La meva ascendència es pagesa pels quatre costats. El meu avi patern era un bracer sense més patrimoni que els seus braços. El meu pare va desertar el camp, però: se n'anà, ben jove, a València i hi va aprendre un ofici. Es va fer tallista, imager. Ha confeccionat molts "sants", en aquesta vida, el pobre. Estil Olot, naturalment. Per aquesta raó —ben professional, en definitiva—, han desfilat sempre per casa meva</p>		<p>les cuines, la penetrant anticipació dels dinars. Un dia com avui, el dinar és preceptivament robust i complex, i s'anuncia insidiosament a través de les portes de les cases. El soroll també n'és una part important: la banda de música, una mica primària, estentòria; el dolçainer, que prodiga els seus refilets defectuosos, però incisius, pura agressió a l'orella; l'espetec dels focs artificials; les campanes de dring gloriós, propi d'un bronze ben pagat al segle XVIII; l'enriolada efusió de la gent que van i vénen pels carrers... Tanmateix, les olors, les diverses i sumades olors, hi són decisives.</p>
--	--	---	--	---

	<p>considerables quantitats de capellans. El meu avi matern descendia d'una família de propietaris rurals bastant acomodats, però que ja feia temps que havia dissipat els seus béns. Ell es dedicava a comprar i vendre cavalleries per compte d'altri. De manera que, malgrat tot, l'arrel agrària ja m'arriba una mica mistificada.</p> <p>El meu pare és carlí: el carlí més important de la comarca. La família de la meva mare era liberal. O potser eren conservadors. [...]</p> <p>No he tingut germans —només un, que va morir abans de nàixer jo. A casa van decidir donar-me el batxillerat. El meu pare feia de professor de dibuix a un col·legi</p>		
--	---	--	--

		<p>local de Segona Ensenyança, i allà vaig anar a parar. Era un antre curiosament deplorable, proveït d'un professorat trist i pintoresc alhora. El dirigia un senyor de Tortosa que parlava el castellà més pulcre que recordo: explicava matemàtiques (no gaires, potser) i ens tenia atemoritzats amb la seva destresa a distribuir clatellades diriments. Quan esclatà la guerra del 36, jo feia el segon curs o el tercer.</p> <p>La guerra fou, per a mi, una etapa boirosa i exasperada. No vull entrar-hi en detalls. A la fam i la por s'unien les anomenades crisis de l'adolescència. Per un pèl, no em va portar al front: potser no ho hauria suportat, ni físicament ni moralment. Aleshores</p>		
--	--	--	--	--

		<p>jo era un noi anèmic, nerviós i obsedit. Va ser el temps en què em vaig aficionar a la lectura.</p>		
<p>PARC ESTACI Ó</p>	<p>Temps per a esmorzar i lectura de textos.</p>	<p>Obra: <i>Direcció a Lisboa</i>, 1975 Autor: Josep Pla</p> <p>L'arròs està collit i la gent del cicle de l'arròs es troba en els cafès de Sueca, perquè, a les bancades, no hi té res a fer. Aquests agricultors juguen al dòmino, al xamelo o a qualsevol joc de cartes. Altres discuteixen sense parar. Quan s'acabi el cicle de la taronja passarà igual: la gent tornarà a concentrar-se als cafès.</p> <p>Jo he vist els cafès de Sueca, a la caiguda de la tarda. Hi ha, realment, molta gent. Els cafès són plens. Els pagesos valencianets, amb la</p>		<p>Obra: <i>Ignot</i>, 2020 Autor: Manuel Baixauli</p> <p>I és el cas, sobretot, dels reportatges que fa sobre aquell individu de Palmeres que ix cada vesprada a caminar i a qui filma de lluny, sense que ell ho sàpia, al llarg de la planura que s'escampa així que un deixa el poble i s'endinsa a l'espai que en un temps remot fou albufera, i que ara són camps d'arròs esmicolats per camins i sèquies, peces d'un trencaclosques immens.</p>

		<p>bruseta nuada sobre el ventre, fan un gran efecte. N'hi ha que són magres; la majoria són grassets, lluents i sentenciosos. Gairebé tots saben el seu ofici. Ja n'hi ha prou. Tots tenen unes mans grosses i de gran eficàcia. Bon senyal. Uns juguen a cartes, altres discuteixen. Uns són arcaics, altres modernistes. Ja està bé. No hi ha res a dir. Probablement perquè els cafès són tan plens, Fuster em portà sempre a prendre l'aperitiu o el cafè en un local més aviat solitari, una mica fosc, còmode, que té a les parets els retrats dels millors generals carlins de les últimes guerres. Si aquest establiment fou el casino carlí o el casino dels senyors, jo no en sé res. Que és</p>		
--	--	---	--	--

	<p>un cafè agradable no té dubte.</p> <p>Sueca és una població que tendeix a no tenir caràcter. En aquesta península hi ha pobles que tenen caràcter o que tendeixen a tenir-ne. Altres que no en tenen gens ni probablement hi aspiren. Tinc la impressió que Sueca no en té ni hi aspira. És una població rural, en què moltes cases s'han convertit en cases de senyors — diríem. [...]</p> <p>Transitar per Sueca és molt agradable. Els carrers són molt ben tinguts, nets i ordenats. Hi ha aparadors molt visibles. les nits són molt tranquil·les; la gent va al llit aviat i és matinera. Hi deu haver algunes tertúlies, que desconec – fora de les</p>		
--	---	--	--

		<p>tertúlies de fuster i dels seus amics...</p> <p>Hi ha persones del sexe femení precioses. La gent és hospitalària i oberta.</p>		
INSTITUT	<p>Centrar-nos i recollir les bicicletes i donar indicacions per a continuar.</p>			
MUNTA - NYETA	<p>Parlem del paisatge, d'allò que veiem i que sentim i recitem textos.</p>	<p>Obra: <i>Mural del País Valencià I, 1996</i> Autor: Vicent Andrés Estellés Predominant, amagada entre els pins, tanta blancor de netedat domèstica, un davantal de gesmils i geranis, el naixement familiar de l'aigua, pedra que té qualitats cristal·lines, oh tron humil, trona dominical, damunt la pau dels</p>		<p>Obra: <i>Les quatre estacions, 1992</i> Autor: Josep Palàcios i Martínez Arrossars incipients</p> <p>Aigua feliç, estesa en la planura, feta mirall simètric i lleial;</p> <p>espai per a la joia vegetal</p> <p>que el temps ha de portar amb sa ventura.</p>

		<p>arrossars, extensa, com una mar d'una dèbil verdor ran dels canals i els camins innumbrables, oh breu turó graciós i propici.</p> <p>Jo t'he creuat, una nit, fa molts anys, alguna nit de la vida anterior de la qual tinc alterna noció, i he vorejat el teu secret encant. Mai no he gosat de rompre el teu silenci, l'ombra de pins, de parres i piteres. Ara he pujat al teu cim, i vull dir inútilment tot allò que he sentit, oh colomer amb remor de colomes oh la remor d'invisibles colomes i un sol molt lent i demorat que no se'n vol anar i agraeix tant el dia. He retornat a la meua infantesa,</p>		<p>La nit sobtada, contrafent l'altura, cobreix les estrelles noves la marjal: cada estrella una brinca cereal; cada brinca, una prova de llum pura.</p> <p>Un núvol passa, i s'estremeix el vel d'aquesta dolça calma: fuig, i al cel es desperten lleus ecos de temor.</p> <p>I hi ha en l'aire molta primavera acumulada, i una flor que espera que l'alba li aconselli el seu color.</p>
--	--	--	--	--

		<p>atarantat per l'olor de pinassa, per una mel secreta de pitxeres, endevinant didals d'aigua d'aljub. Amb molts pocs mots, amb mots de rajoleta, voldria dir el meu agraïment.</p> <p>L'ermita té fondària d'aljub.</p>		
MIRAD OR	<p>Continuem recitant textos; també ens centrem en l'obra teatral de Clàudia Serra i recordem el que hem llegit. A més, fem una reflexió sobre el paisatge en l'obra.</p>	<p>Obra: <i>Ignot</i>, 2020 Autor: Manuel Baixauli</p> <p>És hivern, els arrossars són de color d'ombra torrada, de fang eixut; l'estació més trista, en què menys resplendeix la marjal. A mitjans de maig ompliran els camps d'aigua per a la sembra i la plana serà un llac immens fragmentat com un trencaclosques pels marges dels arrossars, un llac com el que era</p>		<p>Obra: <i>L'albufera. Palus Naccararum</i>, 2014 Autor: Josep Lozano "La sega imminent"</p> <p>L'estiu va acabant, minva la calor, s'eixuguen els camps, l'arròs ja fa goig.</p> <p>Pròvida collita mostren tots els camps, els homes comenten que serà un bon any.</p>

		<p>fa segles, abans que els camperols n'aterraren la major part i la convertiren en conreu. Els últims dies de maig sembraran les llavors, els camps començaran a enverdir-se i seran verds del tot a entrada d'estiu, un verd intens que anirà esgrogueint-se a poc a poc, a mesura que madura l'espiga. A finals de setembre o principis d'octubre, els camps s'ompliran, primer, d'aquells insectes gegants, metàl·lics, que anomenem segadores, i més tard, als capvespres, de focs on cremarà la palla. La plana esdevindrà un infern amable, difícil de respirar. A mitjans de novembre els camps, inundats de nou, esdevindran espill enlluernador</p>		<p>Monquili o Benlloc, arròs sempre arròs,</p> <p>Bomba o Panxablanca que fa el ventre gros.</p> <p>Com veus conegudes d'accents seculars, se senten campanes en el llunyedar.</p> <p>Als tocs de migdia s'enlairen frisosos les blanques gavines formant un esbart.</p> <p>El mar s'endevina, la sal s'hi pressent, la terra batega d'un amor ardent.</p> <p>Som enmig setembre, molts dels arrossars són colrats d'or vell i a punt de segar.</p>
--	--	---	--	---

		<p>del cel i dels núvols imprevisibles fins que, a l'hivern, l'aigua desapareixerà i hi restarà, només, el fang marró, color d'ombra torrada, aquest fang que l'home que camina té sempre al davant i que potser no mira, o mira cec, sense veure'l.</p>		<p>Les messes onegen amb seus moviments, el cel s'envaneix de blau resplendent.</p> <p>El cald vent terral, que constantment bufa venint del Besori, per instants s'hi atura.</p> <p>L'olor seminal, de vida fecunda,</p>
<p>CASET A</p>	<p>Representació teatral de fragments triats per l'alumnat, l'explicació de l'autora i temps per proposar-li dubtes (perquè els ajude amb la proposta del treball final).</p>			

Per a treballar *Una carretera sense arbre*, hem proposat algunes escenes que considerem rellevants pel que fa a la temàtica i l'espai, tot i que són els alumnes els qui hauran de triar a classe les parts que representaran.

1)

GERARD: És una casa de camp, Isabel. No hi ha ningú. Sembla mentida que ho intentes.

ISABEL: Bffffffffffffffffffffff.

GERARD: No ho hauries ni d'intentar.

ISABEL: Calla.

GERARD: Encara que no deu estar abandonada del tot... Mira, els camps estan ben cuidats.

ISABEL: Per això estic tocant a la porta. No perquè pense que en esta merda de caseta puga viure algú. Seré de ciutat, però no imbècil.

2)

GERARD torna a agafar el telèfon. Telefona i s'està a l'espera. Aquesta vegada sí que li l'agafen.

GERARD, per telèfon: Hola? Hola, hola. Bon dia. Mire, li telefone perquè la meua dona i jo ens hem quedat parats a una carretera... Bé, no és exactament una carretera... És un camí que va direcció a...

ISABEL, de seguida que ha vist que han respost a Gerard, s'ha apropiat: Direcció a Gandia. Anem direcció a Gandia.

GERARD: Direcció a Gandia, des de València. Vull dir: hem passat ja València. Anàvem cap a un poble que es diu... El Mareny, crec, i, de sobte, el cotxe se'ns ha parat enmig del camí i ha començat a eixir fum i fum i... No sabia dir-li... Estem envoltats de camps d'arròs. Sí. Només

veiem camps d'arròs i, al fons, com un... turó? No sé què és exactament. Estem en un camí de terra que es desvia de l'autovia. No coneixem massa la zona... Crec que estem a prop del poble que li acabe de dir. El Mareny, sí.

ISABEL: El Mareny.

GERARD: Què vol dir amb «quin Mareny»? No sabíem que hi haguera més d'un Mareny, la veritat... La meua filla no ens n'havia dit res. Sí. Venim per a veure la nostra filla i tenim un poc de pressa, havíem quedat per a dinar i... Quant de temps? I ja sabran on estem? Clar, clar. Eh... Ja, és només que fa molta calor. Molta calor. Sí. Clar, clar... Vostés facen el que

puguen. Val. Moltes gràcies. Vinga, eh... Adeu, adeu.

GERARD penja. ISABEL el mira, expectant.

3)

GERARD: I què estem fent, exactament?

ISABEL ha deixat de riure: Merda! És que no entenc per què havíem de vindre per aquesta punyetera carretera!

GERARD: Collons, Isabel... Una altra vegada?

ISABEL: Si és que d'això se'n pot dir carretera, clar...

GERARD: El mòbil deia que hi havia molt de trànsit per l'autovia, per això ens hem desviat...

ISABEL: Ja ens aniria bé, que hi haguera una miqueta de trànsit per ací. Açò pareix un desert!

GERARD: Un desert verd.

ISABEL: Un desert i prou.

GERARD: Un desert... d'arròs.

ISABEL: Ens ho podríem haver estalviat. És el que em faltava esta setmana! Sincerament: és el que ens faltava. No puc més.

GERARD: No comences.

ISABEL: No

3.3. Després, en tornar

A la sessió següent després de la ruta parlarem sobre sensacions d'aprenentatges i curiositats que tinguen sobre aquesta. Revisarem les característiques dels textos teatrals i les normatives ortotipogràfiques que observem al llibre. Com a tasca final treballaran en grups de dues o tres persones. Podran triar entre tres opcions:

- Escriure un teatre curt o una escena amb característiques semblants a la lectura treballada (que ocórrega en un espai a l'aire lliure, que tinga dos personatges, etc).
- Reescriure el final de l'obra de Clàudia Serra o la possible continuació d'aquesta.
- Afegir en alguna escena un personatge nou.

Aquesta tasca final haurà de tindre com a mínim 4 pàgines amb una presentació acurada i incloent-hi una portada de treball. Haurà de tenir uns marges adients i haurà d'estar escrita amb lletra Times New Roman 12 i amb un interlineat senzill. La tasca podrà presentar-se fins al darrer dia de classe abans de les vacances de Pasqua. A més d'aquesta tasca escrita,

també hauran de fer un vídeo per grups que consistirà en escenificar l'obra que han escrit. És important que l'alumnat conega i interactue amb els recursos TIC. Els vídeos es reproduiran a l'aula per tal d'augmentar la seua implicació i motivació. Això ens permetrà treballar la coavaluació. L'alumne valorarà la feina de la resta dels companys i tractarà de justificar les seues puntuacions.

3.4. Sintetitzat

Comptat i debatut, per sintetitzar tot el que farem durant la ruta i perquè puguem veure tota la informació rellevant d'una ullada, proposem un horari que seguirem el dia acordat de l'excursió amb totes aquelles activitats que farem abans, durant i després de l'eixida:

HORARI RUTA LITERÀRIA	
8:00h - 8:30h	Eixida IES Joan Fuster (Sueca), explicació de la ruta i llegim un fragment de l'obra <i>Elogi del meu poble</i> de Joan Fuster.
9:00h - 10:00h	Arribada al Mercat del poble. Parlem de le l'espai comercial i de com ha canviat la manera de comercialitzar al poble. Retrocés en el temps. L'alumnat llig fragments de les novel·les <i>L'últim roder</i> i <i>Quan anàvem a l'estraperlo</i> .
10:00h – 11:00h	Museu Joan Fuster . Parlem de la importància de l'autor i recitem alguns poemes d' <i>Elogi del meu poble</i> .
11:00h – 11:30h	Parc de l'estació . Temps lliure per a esmorzar. Lectura de textos: <i>Direcció a Lisboa</i> i <i>Ignot</i> . L'alumnat torna al centre i agafa les bicicletes.
12:00h	Muntanyeta dels Sants . Parlem del paisatge i reciten un poema de <i>Mural del País Valencià</i> , de <i>Les quatre estacions</i> i de <i>L'albufera. Palus Naccararum</i> .
12:45h	Mirador . Parlem sobre l'obra <i>Una carretera sense arbres</i> i parlarem amb l'autora sobre la importància que té la tria de l'espai a l'hora d'escriure una obra i també en el moment de representar-la.
13:00h – 14:00h	Arribada a la caseta . Lectura dramatitzada de fragments de l'obra escollits prèviament per l'alumnat. Agafem les bicis i tornem a l'IES.

ITINERARI		
ABANS D'EIXIR	<p>1. Emprarem algunes sessions per treballar amb l'alumnat el gènere teatral.</p> <p>2. Llegirem l'obra teatral de Clàudia Serra.</p> <p>3. Llegirem notícies actuals relacionades amb l'abús sexual.</p> <p>4. També veurem un documental i treballarem la contextualització.</p> <p>5. Els ensenyem el pamflet explicant la ruta que farem i donem pautes per a la tasca final.</p>	TEXTOS I MATERIALS
		<p><i>Una carretera sense arbres</i></p> <p><i>El sostre groc (documental)</i></p>
DURANT L'EIXIDA	PARADES	TEXTOS LITERARIS
	<p>1. Mercat</p> <p>2. Museu Joan Fuster</p> <p>3. Parc de l'estació</p> <p>4. Muntanyeta dels Sants</p> <p>5. Mirador</p> <p>6. Caseta</p>	<p><i>Elogi del meu poble</i></p> <p><i>L'últim roder</i></p> <p><i>Quan anàvem a l'estraperlo</i></p> <p><i>Direcció a Lisboa</i></p> <p><i>Ignot</i></p> <p><i>Mural del País Valencià I</i></p> <p><i>Les quatre estacions</i></p> <p><i>L'albufera. Palus</i></p> <p><i>Naccararum</i></p>

EN TORNAR	<p>1. Parlarem sobre les sensacions d'aprenentatge i recordarem les idees principals del teatre.</p> <p>2. Explicació de la tasca final.</p>	TASCA FINAL ALUMNES
		<p>Escriure un teatre curt</p> <p>Reescriure el final de l'obra</p> <p>Afegir algun personatge nou</p> <p>Realitzar un vídeo escenificant l'obra escrita.</p>

4. Criteris d'avaluació

Criteris d'avaluació		Explicació
CE1	5.1.4. Compartir, amb acompanyament docent, les experiències de lectura interpretativa i analítica en suports diversos i utilitzant el metallenguatge literari adequat, tot relacionant les obres llegides amb la pròpia experiència biogràfica, lectora i cultural.	L'alumnat haurà de ser capaç d'interpretar i reflexionar, amb l'ajuda del professorat i de l'autora, el text literari proposat i la crítica social i feminista que fa Clàudia Serra.
CE2	5.2.2. Compartir, amb acompanyament docent, les experiències de lectura comparada en suports diversos i utilitzant el metallenguatge literari adequat.	L'alumnat haurà de participar de manera activa en les activitats prèvies a la ruta, durant i després. Les activitats prèvies podrà valorar l'obra que estudiem, durant la ruta tindrà l'oportunitat de preguntar els dubtes que vulga i, després de dur a terme la tasca final, podrà valorar el nostre projecte literari i fer els suggeriments

		necessaris per a millorar la ruta proposada.
CE4	<p>5.4.1. Produir textos literaris en suports orals, escrits, multimodals, individualment i col·lectiva, partint de la identificació dels gèneres i dels tòpics literaris, i seguint models d'autors i d'autores rellevants de la literatura universal.</p> <p>5.4.2. Participar de manera activa, constructiva i col·laborativa en projectes d'escriptura creativa i en propostes escèniques i artístiques relacionades amb les obres de la literatura universal com a mitjà d'expressió de les vivències personals i de la pròpia visió del món.</p>	<p>L'alumnat haurà d'escriure les seues obres teatrals. Tindrà l'oportunitat de reescriure el final de l'obra de Clàudia Serra, d'incorporar als diàlegs de l'obra un personatge nou o d'escriure una obra teatral pròpia amb característiques semblants a <i>Una carretera sense arbres</i>.</p> <p>D'aquesta manera podrem comprovar si han entés l'estructura pròpia del text teatral i valorar la seua capacitat creativa i també crítica (per la temàtica de l'obra).</p>

4.1. Rúbrica avaluativa

Pel que fa a l'avaluació de la seqüència didàctica, hem determinat que aquesta contribuirà amb un total de dos de la puntuació final, representant així un 20% del total de la qualificació de l'assignatura de literatura universal. A continuació adjuntem la rúbrica que utilitzarem com a guia per a l'avaluació de les activitats finals dels alumnes. És important destacar que aquesta rúbrica té un caràcter orientatiu i podrà sotmetre's a canvis per part del professorat. A més, recordar que el criteri del professor serà l'última instància determinant en el procés d'avaluació.

Hem escollit aquest mètode avaluatiu perquè creiem que la rúbrica és un element senzill i organitzat en forma de taula, per tant, un element útil i pròxim a l'alumnat. Així doncs, les cel·les determinen aquells aspectes concrets que s'avaluaran i que l'alumnat tindrà present en tot moment. A més, la rúbrica és un document que delimita el que és

avaluable i ho concreta en nivell d'eficiència, per tant, considerem que és un instrument productiu per al professorat i que supera en detall a l'avaluació numèrica.

	NO ASSOLIT	MITJANAMENT ASSOLIT	ASSOLIT
ESTRUCTURA			
Etapes	No té una estructura clara. No es diferencien les parts del text	Manca d'alguns elements de l'estructura	Té una estructura clara amb introducció, desenvolupament i conclusió
Diàlegs	No són fluids o no contribueixen al desenvolupament de la trama	Són poc fluids i només a vegades contribueixen al desenvolupament de la trama	Són fluids i contribueixen al desenvolupament de la trama
Trama	No segueix un fil	En algunes ocasions manca de coherència	Té coherència i segueix un fil conductor
PERSONATGES			
Motivació	El diàleg no defineix les motivacions dels personatges	Tot i que els diàlegs reflecteixen la personalitat i motivació de cada personatge, no ho fan plenament	Els diàlegs reflecteixen la personalitat i motivació de cada personatge
Interacció	La interacció entre personatges no és creïble i no aporta a la trama	Sovint la interacció entre personatges no és creïble	La interacció entre personatges és creïble i aporta a la trama
CREATIVITAT	Manca de creativitat o originalitat	És original però té un desenvolupament esperable	L'obra final és original, creativa i té un gir inesperat

LLENGUATGE I ORTOGRAFIA	Cometen moltes faltes d'ortografia, empen nombrosos castellanismes i expressions no adequades.	De vegades introdueixen castellanismes, llenguatge no apropiat i comenten nombroses faltes.	Empren un llenguatge adequat al gènere, expressions, no cometen nombroses faltes ni empen castellanismes,
--------------------------------	--	---	---

5. Conclusió: connexió de la proposta amb la investigació i la innovació

Amb aquesta intervenció pretenem que l'alumnat es familiaritze amb el gènere teatral de manera diferent i dinàmica, sobretot fora de l'aula. A més, el contacte amb la natura i el fet que aquesta i el que ens envolta siga una de les parts principals de l'obra, inspira l'alumnat en la seua pròpia producció literària. També considerem que han de conèixer els espais culturals que hi ha al poble, així com també l'autora de l'obra treballada. A més, com que els alumnes han llegit l'obra abans de la ruta, podran aprofitar aquesta eixida per a preguntar-li algunes qüestions o interessos sobre la trama.

Cal remarcar que les dates que hem proposat ha estat triades pensant sempre amb el benefici dels alumnes. Per aquesta raó hem volgut preparar-la a mitjan curs, ja que considerem que, potser, necessiten trencar d'alguna manera amb les classes ordinàries i eixir fora de l'aula. Nosaltres aprofitarem per a fer-los veure que la literatura està a tot arreu. I que qualsevol espai pot ser font d'inspiració per a escriure. Els mostrarem que fora de l'aula també es pot parlar sobre obres literàries, i no només entre les quatre parets de l'aula.

En darrer lloc, també considerem que seria necessari que l'alumnat valorara el nostre projecte. Podríem preguntar-los què és el que més els ha agradat, quines sensacions tenen després d'haver fet la ruta literària i quins aspectes millorarien. D'aquesta manera nosaltres podríem millorar-la per als pròxims cursos i també saber-ne els gustos i els interessos dels nostres alumnes.

6. Annexos

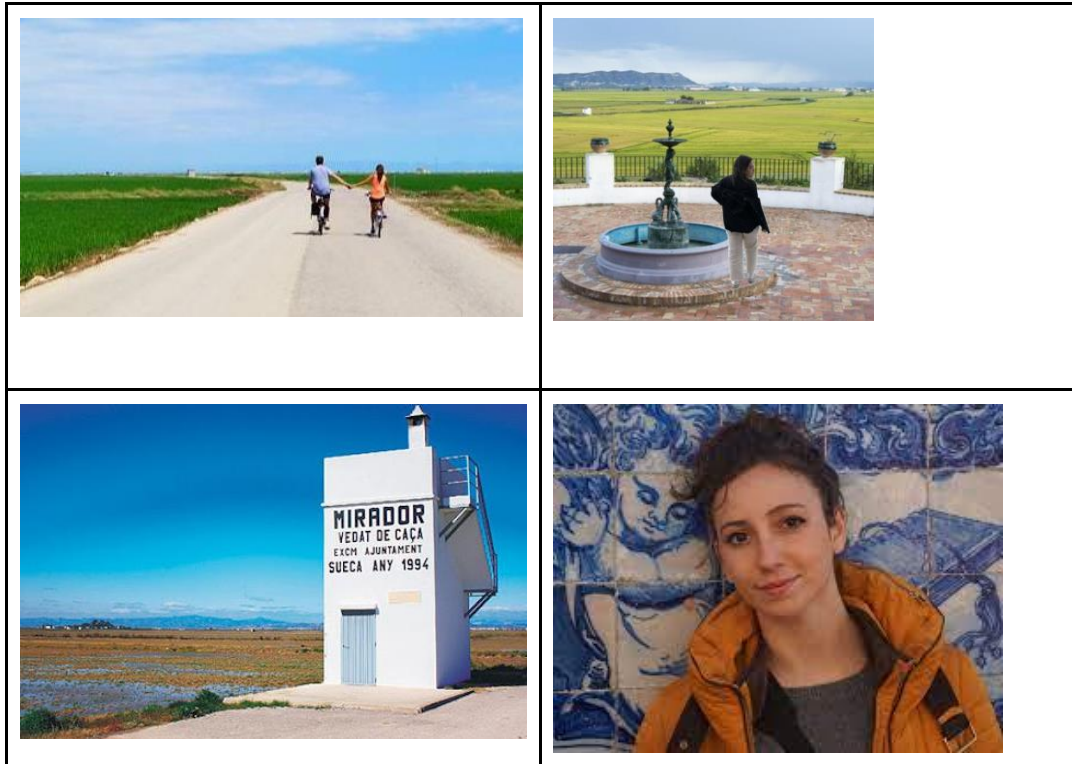
- Entrevista a Clàudia:

https://drive.google.com/drive/folders/1oEvBMhzfFBxKaB8rGYkQy2so95IjQi19?usp=drive_link

- Fotos Sueca:

- Pòster:

- Llibret:

Cenyit de llums incertes, obert a les sol·licitacions de la nit pura en què una lluna fina i assequosa carcia amantat de vellut i albes.

et veig; oh poble, la dolça nutricia d'aquesta terra viva, blanquem.

Agua! coi en dileg notornant van pastant-hi mirades de clarícia.

Surant portat, invisim, v'endevina un tremor gracios de taronjina sobre el bal·cast, calleri, de les marjals.

Hi ha quelcom d'ocí d'hora arfaga, i hom sent com la més dura i més amiga la veu al·lèkiant dels vents parnals.

Obra: Elegi del meu poble, 2006
Autor: Joan Fuster
"El meu poble, de mi"

El mercat de Sueca, més antic que el mercat públic, s'estal·lava al carrer de la Fillosa, al carrer de Sant Cristòfor, al carrer d'Uxiana, al carrer del Berní i encara a mitjà d'albirs. Cada divendres de feia segles, una gentada impressionant s'hi reunia al voltant de les parades de la carn, de la roba, del peix, de les espècies vingudes d'arreu, dels animals de ploma amb el seu garrigal elevadíssim. Tots, mesurats, comptats i simples observadors, suaven com si cavessin, malgrat que ja era ben entrat el mes de novembre.

Allà baix, entre els colors vius de les peces de roba, dues dones discutien amb la sensibilitat i passió d'un rebat que vivien comprant. Més avall, amb la pell del mateix color liri que les seues oïres, un venedor de peces d'argella, rodolot de botges, carteres, librells, dèlimes i cossos de diverses dimensions, analitzava les inclinacions de la seua mercaderia i convidava els homes a tastar un glis d'aigua de la seua botja menvallosa, que la conservava fresca com la d'una alibona fora. En un altre lloc del mercat, entre els crits indiscriminats dels animals que d'anturtaguen els uns damunt dels altres, hi havia dones i homes que comparaven preus i mides, canviant amb dificultat entre les galles. Hi havia galles de totes les grandorès, planes de galines, de jorrells, d'oreca mada, de totes o galls d'ordi, de coloms, peters i fumets. Aquí oferia zibers de sabons amall acatat de coure, calent encara i una dona, assabonada i despenetrada, corria perseguint un veu que li havia fartat un esperdanyer acabat de comprar.

El cotxe Eugeni anava amb la boca oberta, d'irritant-se davant de cada taulat i mirant, amb especial interès, les xapes que passaven. Però havia d'anar sempre estancat al lloc, perquè tenia pressa i volia anar a una lloc molt concret: les parades on els ramaders venien els seus cavalls, els seus asnes i les seues mules i sobretot, la balsa que feia de bled, ben vigilada, on els receptors dels consums cobraven els impostos de totes les mercaderies que entraven i sortien de la vila, entre les cases venenoses i florides dels heretges pagans.

Obra: L'últim rodol, 1992
Autor: Josep Francesc i Martínez

Festa major a Sueca. Cal respectar-la. Pel ritm, sobrietat. És una qüestió d'ètica. Hi ha l'olor dels regians, vius, que ve del camp, on sequegen l'arribat. Olor de palla verda acabada de tallar i olor de terra humida o de llum, macedades. Hi ha, damunt, interludis. L'olor de la polvora que cremen ara a migdia, en costes i trancas, qu'ostals, considerables de pobora incolorosa i lúida. I hi ha l'olor de les cues, la penetrant, anticipació dels diners. Un dia com avui, el cotxe és precocivament rodat i complet, i s'avança insidiosament a través de les portes de les cases. El sortit també n'és una portat important: la banda de música, una mica primària, estentòria, el dolganer, que prodigi els seus reflectes defectuosos, però incrustat, pura agressió a l'orella; l'espèllec; dels focs artificials; les campanes de diners girant, prop d'un botzoro ben pagat al segle XVIII; l'entusiasme efusiu de la gent que van i venen pels carrers. Tamborins, les oïres, les diverses i sumades oïres. Hi són decisives.

Obra: Elegi del meu poble, 2006
Autor: Joan Fuster

L'arribat està colat i la gent del cicla de l'arribat se troba en els cafès de Sueca, perquè si als barbacans no hi ha res a fer, Aquella agricultura jugant al domino, al xarxo o a qualsevol joc de cartes. Altres discutien sobre totar. Quan l'arribat el cicla de la lluna passava igual: la gent tornava a concertar-se als cafès.

Ho ha vist els cafès de Sueca, a la calçada de la tarda. Hi ha, realment, molta gent. Els cafès són plens. Els pagans valencians, amb la lluna mada sobre el vent, fan un gran efecte. Hi ha que són magres i la meitat són grassos, llargs i cortencosos; gairebé tots saben el seu ofici, ja n'ha prou. Tots tenen unes mans grosses i de gran eficàcia, bon sentit. Uns juguen a cartes, altres discutien. Uns són antics, altres modernistes. A està bé. No hi ha res a dir. Probablement perquè els cafès són tan plans. Fuster em porta sempre a primera hora i a el calle en un local més aviat solitari, una mica fosc, comenc, que hi ha les perles els mirats dels milions generats carfins de les últimes guerres. Si aquest establiment fou el casu calli o el casu calli sempre, ja no en sé res.

Que és un café agradable no hi dubto.

Sueca és una possessió que tendeix a no tenir caràcter. En aquesta península hi ha pobles que s'han cançat o que tendeixen a banyar-se, altres que no en tenen gaire i probablement hi aspiren. Tinc la impressió que Sueca no en té ni hi aspira. És una població nua, on què moltes cases s'han convertit en cases de sempre — dirien LJ.

Tant per Sueca hi molit agrada. Els carrers són molt ben tinguts, nets i ordenats. Hi ha aparadors molt visitats, les rits són molt tranquil·les; la gent veu al llavors i els moliters. Hi deu haver algunes senyals, que comencen — fora de les tartanes de Fuster i dels seus amics.

Hi ha persones del sexe femer precives. La gent és hospitalària i llobeta.

Obra: Diccioni a Lliria, 1975
Autor: Josep Pla

7. Referències bibliogràfiques

- Baixauli, M. (2020). *Ignot*. Edicions del Periscopi.
- Bataller Català, A. (2010). Quan l'activitat docent es trasllada fora de l'aula: rutes i viatges lingüístics i literaris. A CiDd: II Congrés Internacional de Didàctiques 2010'. Girona: Universitat.
- Coixet, I (Directora). (2023). *El sostre groc* [Documental]. Miss Wasabi Fims. Disponible a: <https://www.ccma.cat/3cat/el-sostre-groc/video/6206599/>
- DECRET 107/2022, de 5 d'agost, del Consell, pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum de l'Educació Secundària Obligatòria.
- *Endrets geografia literària dels Països Catalans*. (2010). Universitat de Vic.
- Espai Joan Fuster (2020). Ruta literària "Joan Fuster i Sueca". Youtube: https://www.youtube.com/watch?v=v2cFm_o3Vgc&t=3s
- Franco, J., Bataller, S., & Solbes, E. (1986). *L'últim roder* (1a ed). Bromera.
- Fuster, J., Furió, A. (2006). *Elogi del meu poble* (3a ed.). Llibreria Sant Pere.
- Labrado, V. (2017). *Quan anàvem a l'estraperlo*. Andana
- LlunaPlena Teatre (04/08/2023). Teaser UNA CARRETERA SENSE ARBRES de Clàudia Serra, Producció de Lluna Plena Teatre. Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=pnsx4uSJQr8>
- LOMLOE. (2020). Ley Orgánica de Modificación de la Ley Orgánica de Educación
- Perez Moragón, F., Ortells Miralles, O. (2021) *Joan Fuster i Sueca*. Edicions 96
- Pla, J. (1975). *Direcció Lisboa*. Destino.
- Serra, C. (2023) *Una carretera sense arbres*. [Manuscrit inèdit].
- Sueca TV (27/06/2023). Hui toca-Lluna Plena Teatre-“Una carretera sense arbres”. Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=m883pIjJqFc>